

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2023. gada 16. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Kontrole pār uzņēmumu koncentrāciju – Regula (EK) Nr. 139/2004 – 21. panta 1. punkts – Šīs regulas ekskluzīva piemērošana darījumiem, kas ietilpst jēdzienā “koncentrācija” – Piemērojamība – Koncentrācijas, kurām nav Kopienas mēroga, kuras nesasniedz dalībvalsts tiesībās paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un par kurām nav notikusi vērtēšana Eiropas Komisijā – Šāda darījuma kontrole, ko šīs dalībvalsts konkurences iestādes veic saskaņā ar LESD 102. pantu – Pieļaujamība

Lietā C-449/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *cour d'appel de Paris* (Parīzes apelācijas tiesa, Francija) iesniegusi ar 2021. gada 1. jūlija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 21. jūlijā, tiesvedībā

Towercast SASU

pret

Autorité de la concurrence,

Ministre chargé de l'économie,

piedaloties:

Tivana Topco SA,

Tivana Midco SARL,

TDF Infrastructure Holding SAS,

TDF Infrastructure SAS,

Tivana France Holdings SAS,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši L. Arasteja Saūna [*L. Arastey Sahún*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], N. Vāls [*N. Wahl*] (referents) un J. Pasers [*J. Passer*],

* Tiesvedības valoda – franču.

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 6. jūlijā tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Towercast SASU* vārdā – *P. Mèle* un *D. Théophile*, advokāti,
- *Autorité de la concurrence* vārdā – *E. Combe* un *J. Neto*, pārstāvji, kuriem palīdz *Y. Anselin*, advokāts,
- *Tivana Midco SARL* un *Tivana Topco SA* vārdā – *S. Hamon* un *M.-C. Rameau*, advokātes,
- *Tivana France Holdings SAS*, *TDF Infrastructure SAS*, *TDF Infrastructure Holding SAS* – vārdā *H. Calvet*, *Y. Chevalier*, *A. Helfer*, *F. Salat-Baroux* un *Y. Trifounovitch*, advokāti,
- Francijas valdības vārdā – *G. Bain*, *A.-L. Desjonquères* un *P. Dodeller*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Aiello*, *avvocato dello Stato*,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman*, *P. Huurnink* un *C. S. Schillemans*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *T. Baumé*, *P. Berghe* un *F. Castillo de la Torre*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2022. gada 13. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.) 21. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Towercast SASU*, no vienas puses, un *Autorité de la concurrence* (Konkurences iestāde, Francija), kā arī *ministre chargé de l'économie* (ekonomikas ministrs, Francija), no otras puses, par lēmumu noraidīt *Towercast* sūdzību par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (EEK) Nr. 4064/89

- 3 Padomes Regula (EEK) Nr. 4064/89 (1989. gada 21. decembris) par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV 1989, L 395, 1. lpp.) stājās spēkā 1990. gada 21. septembrī. Saskaņā ar šīs regulas 6.–8. apsvērumu:

- “(6) tā kā [EEK līguma] 85. un 86. pants, kas saskaņā ar [Eiropas Kopienų] Tiesas tiesu praksi piemērojams noteiktām koncentrācijām, tomēr nav pietiekošs, lai kontrolētu visas darbības, kas var izrādīties nesaderīgas ar Līgumā paredzēto netraucētas konkurences sistēmu;
- (7) tā kā tādēļ būtu jārada jauns tiesisks instruments regulas formā, kas atļautu koncentrāciju efektīvu kontroli, vadoties pēc to ietekmes uz konkurences struktūru [Eiropas Ekonomikas] Kopienā, un kas būtu vienīgais instruments, kas piemērojams šādām koncentrācijām;
- (8) tā kā šai regulai tādējādi būtu jāpamatojas ne tikai uz [EEK līguma] 87. pantu, bet galvenokārt uz [EEK] Līguma 235. pantu, saskaņā ar kuru Kopiena var piešķirt sev papildu rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas tās mērķu sasniegšanai, ieskaitot attiecībā uz koncentrācijām [EEK] Līguma II pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu tirgos”.

- 4 Minētās regulas 22. pantā bija noteikts:

“1. Vienīgi šī regula piemērojama koncentrācijām, kas definētas 3. pantā.

2. [Padomes] Regulas Nr. 17 [(1962. gada 6. februāris) Pirmā Regula par [EEK] Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.)], (EEK) Nr. 1017/68 [(1968. gada 19. jūlijs), ar ko konkurences noteikumus attiecina uz pārvadājumiem pa dzelzceļu, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem (OV 1968, L 175, 1. lpp.)], (EEK) Nr. 4056/86 [(1986. gada 22. decembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā [EEK] Līguma 85. un 86. pantu piemērot attiecībā uz jūras transportu (OV 1986, L 378, 4. lpp.)] un (EEK) Nr. 3975/87 [(1987. gada 14. decembris) par procedūru konkurences noteikumu piemērošanai attiecībā uz uzņēmumiem gaisa transporta nozarē (OV 1987, L 374, 1. lpp.)] netiek piemērotas attiecībā uz koncentrācijām, kas definētas 3. pantā.

3. Ja [Eiropas] Komisija pēc dalībvalsts lūguma konstatē, ka 3. pantā minētā koncentrācija, kas nav Kopienas mēroga koncentrācija 1. panta izpratnē, rada vai pastiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā varētu tikt ievērojami traucēta efektīva konkurence attiecīgās dalībvalsts teritorijā, tā var tiktāl, ciktāl koncentrācija iespaido tirdzniecību dalībvalstu starpā, pieņemt lēmumus, kas noteikti 8. panta 2. punkta otrajā apakšpunktā, 3. punktā un 4. punktā.

[..]

5. Saskaņā ar 3. punktu Komisija veic tikai tos pasākumus, kas noteikti nepieciešami, lai uzturētu vai atjaunotu efektīvu [..] konkurenci tās dalībvalsts teritorijā, pēc kuras pieprasījuma tā iejaucas[.]

[..]”

Regula Nr. 139/2004

5 Neskarot Regulas Nr. 139/2004 26. panta 2. punktā paredzētos pārejas noteikumus, ar to no 2004. gada 1. maija ir atcelta un aizstāta Regula Nr. 4064/89.

6 Regulas Nr. 139/2004 2., 5.–9., 20. un 24. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Lai sasniegtu [EK] Līguma mērķus, 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts paredz [Eiropas] Kopienas mērķi izveidot sistēmu, kas nodrošina, ka netiek traucēta konkurence iekšējā tirgū. [..]

[..]

(5) [..] būtu jānodrošina, ka reorganizācijas process nerada ilgstošu kaitējumu konkurencei, tāpēc Kopienas tiesību aktos jāiekļauj noteikumi, kas reglamentē šo koncentrāciju, kas var nozīmīgi vājināt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā.

(6) Tādēļ ir nepieciešams īpašs juridisks instruments, kas ļautu īstenot visu koncentrāciju efektīvu kontroli attiecībā uz to sekām Kopienas konkurences struktūrā un kas būtu vienīgais instruments, ko piemēro šādām koncentrācijām. Regula [Nr. 4064/89] ļauj attīstīt Kopienas politiku šajā jomā. Tomēr, ņemot vērā pieredzi, minētā regula tagad jāaizstāj ar tiesību aktiem, kas izstrādāti, lai apmierinātu integrēta tirgus izaicinājumus un paredzamo Eiropas Savienības paplašināšanu. Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kā minēts [EKL] 5. pantā, šī regula nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta konkurence kopējā tirgū, saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem.

(7) Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi [EKL] 81. un 82. pants, ja tos piemēro, attiecībā uz dažām koncentrācijām nav pietiekošs, lai kontrolētu visas operācijas, kas varētu izrādīties nesavienojamas ar netraucētas konkurences sistēmu, ko paredz [EK] Līgums. Tādēļ šī regula jābalsta ne tikai uz [EKL] 83. pantu, bet, principā, uz [EK] Līguma 308. pantu, saskaņā ar kuru Kopiena var piešķirt sev papildu rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas tās mērķu sasniegšanai, kā arī rīcības pilnvaras attiecībā uz koncentrāciju lauksaimniecības produktu tirgos, kas uzskaitīti [EK] Līguma I pielikumā.

(8) Noteikumi, kurus pieņem ar šo regulu, paredz nozīmīgas strukturālas izmaiņas, kuru sekas tirgū ietekmēs arī tās valstis, kas nav dalībvalstis. Vispārējos gadījumos šādas koncentrācijas jāpārskata tikai Kopienas līmenī, piemērojot vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmu un saskaņā ar subsidiaritātes principiem. [..]

(9) Šīs regulas piemērošanas joma jādefinē saskaņā ar attiecīgo uzņēmumu ģeogrāfisko darbības reģionu un jāierobežo ar kvantitatīvām robežām, lai ietvertu Kopienas mēroga koncentrācijas. [..]

[..]

(20) Ir lietderīgi definēt koncentrācijas koncepciju tādā veidā, lai ietvertu darbības, kas izraisa paliekošas izmaiņas attiecīgo uzņēmumu kontrolē un tādējādi arī tirgus struktūrā. Tādēļ ir lietderīgi šīs regulas darbības jomā iekļaut visus kopuzņēmumus, kas ilgstoši darbojas kā neatkarīga ekonomiska vienība. Turklāt ir lietderīgi uzskatīt par vienu koncentrāciju visus darījumus, kas ir cieši saistīti tādējādi, ka pēc stāvokļa ir saistīti vai notiek vairāku vērtspapīru darījumu sēriju veidā saprātīgi īsā laika periodā.

[..]

(24) Lai nodrošinātu netraucētas konkurences sistēmu kopējā tirgū un turpinātu politiku, ko īsteno saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem, ar šo regulu jāatļauj efektīva visu koncentrāciju kontrole, vērtējot to ietekmi uz konkurenci Kopienā. Attiecīgi Regula [Nr. 4064/89] izstrādā principu, ka Kopienas mēroga koncentrāciju, kas izveido vai pastiprina dominējošu stāvokli, kura ietekmes dēļ kopējā tirgū vai tā nozīmīgā daļā būtiski pasliktinās efektīva konkurence, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum.”

7 Regulas Nr. 139/2004 1. pantā tās darbības joma ir noteikta šādi:

“1. Neskarot 4. panta 5. punktu un 22. pantu, šī regula attiecas uz visām Kopienas mēroga koncentrācijām atbilstoši šajā pantā definētajām.

2. Kopienas mēroga koncentrācija ir tāda koncentrācija, kuras:

- a) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums pasaulē pārsniedz EUR 5000 miljonus; un
- b) katra no vismaz diviem attiecīgajiem uzņēmumiem kopējais apgrozījums Kopienā pārsniedz EUR 250 miljonus,

ja vien katrs no attiecīgajiem uzņēmumiem nesasniedz vairāk nekā divas trešdaļas no sava kopējā apgrozījuma Kopienā vienā (un tajā pašā) dalībvalstī.

3. Koncentrāciju, kas nepārsniedz 2. pantā noteiktās robežas, uzskata par Kopienas mēroga koncentrāciju, ja:

- a) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums pasaulē pārsniedz EUR 2500 miljonus;
- b) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums katrā no vismaz trijām dalībvalstīm pārsniedz EUR 100 miljonus;
- c) katrā no vismaz trijām dalībvalstīm, kas minētas b) apakšpunkta sakarā, katra no vismaz diviem uzņēmumiem kopējais apgrozījums pārsniedz EUR 25 miljonus; un
- d) katra no vismaz diviem attiecīgajiem uzņēmumiem kopējais apgrozījums Kopienā pārsniedz EUR 100 miljonus,

ja vien katrs no attiecīgajiem uzņēmumiem nesasniedz vairāk nekā divas trešdaļas no sava kopējā apgrozījuma Kopienā vienā (un tajā pašā) dalībvalstī.

[..]”

8 Šīs regulas 3. pantā jēdziens “koncentrācija” ir definēts šādi:

“1. Uzskata, ko koncentrācija rodas, ja notiek ilgtermiņa kontroles maiņa šādu iemeslu dēļ:

- a) divu vai vairāku agrāk neatkarīgu uzņēmumu vai to daļu apvienošanās rezultātā; vai
- b) viena vai vairākas personas, kas jau kontrolē vismaz vienu uzņēmumu, vai viens vai vairāki uzņēmumi, nopērkot vērtspapīrus vai akcijas, līguma rezultātā vai jebkādā citā veidā iegūst tiešu vai netiešu kontroli pār citu uzņēmumu, vairākiem uzņēmumiem vai uzņēmumu daļām.

2. Par kontroli uzskata tiesības, līgumus vai citus līdzekļus, kas atsevišķi vai apvienojumā un ņemot vērā iesaistīto faktu vai tiesību aktu izskatīšanu, dod iespēju izšķiroši ietekmēt uzņēmumu, jo īpaši ar šādiem līdzekļiem:

- a) īpašuma tiesībām vai tiesībām izmantot visus vai daļu no uzņēmuma aktīviem;
- b) tiesībām vai līgumiem, kas piešķir izšķirošu ietekmi uz uzņēmuma sastāvu, balsošanu vai izpildvaru.

3. Kontroli iegūst personas vai uzņēmumi, kuriem:

- a) ir tiesības vai tie ir pilnvaroti izmantot tiesības saskaņā ar attiecīgajiem līgumiem; vai
- b) līdz brīdim, kamēr tie nav tiesīgi vai pilnvaroti izmantot tiesības saskaņā ar šādiem līgumiem, tie var izmantot tiesības, kas izriet no šā panta.

[..]”

9 Minētās regulas 21. pantā “Regulas piemērošana un jurisdikcija” ir noteikts:

“1. Koncentrācijām, kas definētas 3. pantā, piemēro tikai šo regulu un nepiemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 [(2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EK] Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.)], [Nr. 1017/68, Nr. 4056/86 un Nr. 3975/87], izņemot attiecībā uz tiem kopuzņēmumiem, kas nav Kopienas mēroga kopuzņēmumi, un kuru mērķis vai sekas ir to uzņēmumu konkurējošas darbības koordinēšana, kas saglabā neatkarību.

2. Saskaņā ar pārskatīšanu [..] Tiesā Komisijai ir ekskluzīva kompetence pieņemt lēmumus, ko paredz šī regula.

3. Dalībvalstis nedrīkst piemērot savas valsts konkurences jomas tiesību aktus nevienai Kopienas mēroga koncentrācijai.

[..]”

- 10 Regulas Nr. 139/2004 22. panta “Lietu nodošana Komisijai” 1. punktā ir paredzēts:

“1. Viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisija pārbauda visas 3. pantā minētās koncentrācijas, kas nav Kopienas mēroga koncentrācijas 1. panta nozīmē, bet ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kas iesniedz pieprasījumu.

Šādu pieprasījumu var iesniegt ne vēlāk kā 15 darba dienu laikā no brīža, kad koncentrācija tika izziņota vai citā veidā darīta zināma attiecīgajai dalībvalstij, ja koncentrācija nav izziņojama.”

Regula Nr. 1/2003

- 11 Regulas Nr. 1/2003 3. pantā “Attiecības starp [LESD 101]. un [102]. pantu un valstu konkurences tiesību aktiem” ir paredzēts:

“1. [...] Dalībvalstu konkurences iestādēm vai valstu tiesām piemērojot valsts konkurences tiesību aktus jebkurai ļaunprātīgai izmantošanai, kas aizliegta ar [LESD 102]. pantu, tās arī piemēro [LESD 102]. pantu.

2. [...] Šajā regulā dalībvalstīm nav aizliegts savā teritorijā pieņemt un piemērot stingrākus valstu tiesību aktus, kas aizliedz vienpusēju darbību, kurā iesaistīti uzņēmumi, vai piemēro sankcijas par to.

3. Neskarot vispārējos principus un citus [Savienības] tiesību aktu noteikumus, šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja dalībvalstu konkurences iestādes un tiesas piemēro valstu tiesību aktus attiecībā uz apvienošanas kontroli [...]”

- 12 Šīs regulas 5. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka “dalībvalstu konkurences iestādēm ir pilnvaras piemērot [LESD 101. un 102. pantu] atsevišķos gadījumos” un šim nolūkam tās var pieņemt lēmumus, i) pieprasot izbeigt pārkāpumu, ii) nosakot pagaidu pasākumus, iii) pieņemot saistības un iv) uzliktot naudas sodus, periodiskus soda maksājumus vai jebkādu citu sodu, kas paredzēts to valstu tiesību aktos.

Francijas tiesības

- 13 Saskaņā ar *code de commerce* (Komerckodekss) L. 420-2. pantu:

“Atbilstoši L. 420-1. panta nosacījumiem uzņēmuma vai uzņēmumu grupas veikta dominējošā stāvokļa ļaunprātīgā izmantošana iekšējā tirgū vai ievērojamā tā daļā ir aizliegta. Šī ļaunprātīgā izmantošana var it īpaši izpausties kā atteikums pārdot, saistītie pārdošanas darījumi vai diskriminējoši pārdošanas nosacījumi, kā arī nodibināto tirdzniecības attiecību izbeigšana tikai tā iemesla dēļ, ka darījumu partneris atsakās pakļauties neattaisnotiem tirdzniecības nosacījumiem.

Tāpat ir aizliegta, jo tā var ietekmēt konkurences darbību vai struktūru, uzņēmuma vai uzņēmumu grupas veikta atkarīgā ekonomiskā stāvokļa, kurā attiecībā pret to atrodas klientu vai piegādātāju uzņēmums, ļaunprātīga izmantošana. Šī ļaunprātīgā izmantošana it īpaši var izpausties kā atteikums pārdot, saistītie pārdošanas darījumi, diskriminējoša prakse, kas norādīta L. 442-1 līdz L. 442-3. pantā, vai kā sortimenta nolīgumi.”

14 Komerckodeksa L. 490-9. pantā ir noteikts:

“Lai piemērotu [LESD 101]. un [103]. pantu, ekonomikas ministram un ierēdņiem, kurus tas ir iecēlis vai pilnvarojis saskaņā ar šīs grāmatas noteikumiem, no vienas puses, un Konkurences iestādei, no otras puses, ir attiecīgās pilnvaras, kas tiem ir atzītas šīs grāmatas un Regulas [Nr. 139/2004] un Regulas [Nr. 1/2003] pantos. Uz to attiecas šajos dokumentos paredzētie procesuālie noteikumi.”

15 Francijas tiesībās turklāt ir paredzēta obligāta koncentrāciju *ex ante* kontroles procedūra saskaņā ar Komerckodeksā paredzētajiem nosacījumiem; šī kodeksa L. 430-1. pantā ir definēts, kas ir koncentrācija, un L. 430-2. pantā ir noteikti apgrozījuma sliekšņi, no kuriem ir piemērojama valsts kontrole pār koncentrācijām.

16 Turklāt Komerckodeksa L. 430-9. pantā ir noteikts, ka “dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas vai atkarīgā ekonomiskā stāvokļa gadījumā Konkurences iestāde var ar pamatotu lēmumu uzdot attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu grupai noteiktā termiņā mainīt, pabeigt vai izbeigt visus nolīgumus un visas darbības, ar kurām ir notikusi ekonomiskās varas koncentrācija, kas pieļauj ļaunprātīgu izmantošanu, pat ja uz šīm darbībām attiecas šajā sadaļā paredzētā procedūra”.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

17 2016. gada 13. oktobrī *Télédiffusion de France (TDF)*, kas Francijā sniedz virszemes digitālās televīzijas apraides pakalpojumus ([turpmāk tekstā –] “VDT”), ieguva ekskluzīvu kontroli pār *Itas* – sabiedrība, kura arī darbojas VDT apraides nozarē –, iegādājoties visas šīs sabiedrības akcijas.

18 Par *Itas* iegādes darījumu, kura robežvērtības ir zemākas par Regulas Nr. 139/2004 1. pantā un Komerckodeksa L. 430-2. pantā definētajām robežvērtībām, netika nedz paziņots, nedz arī veikta pārbaude saistībā ar iepriekšēju koncentrāciju kontroli. Par šo darījumu arī netika sākta procedūra saistībā ar lietas nodošanu Komisijai, piemērojot Regulas Nr. 139/2004 22. pantu.

19 2017. gada 15. novembrī *Towercast*, sabiedrība, kas sniedz VDT apraides pakalpojumus Francijā, vērsās *Autorité de la concurrence* (Konkurences iestāde) ar sūdzību par īstenoto praksi virszemes herca apraides nozarē. *Towercast* apgalvoja, ka *TDF* veiktā *Itas* kontroles iegūšana 2016. gada 13. oktobrī bija dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, jo tā ierobežoja konkurenci VDT apraides augšupējos un lejupējos vairumtirdzniecības tirgos, ievērojami nostiprinot *TDF* dominējošo stāvokli šajos tirgos.

20 2018. gada 25. jūnijā *TDF infrastructure* un *TDF infrastructure Holding*, kā arī *Tivana France Holdings*, *Tivana Midco* un *Tivana Topco* (turpmāk tekstā kopā – “*Tivana*”) tika nosūtīti iebildumi, pārmetot, ka tās “2016. gada 13. oktobrī, būdamas viens uzņēmums konkurences tiesību izpratnē, ir ļaunprātīgi izmantojušas dominējošo stāvokli VDT apraides pakalpojumu vairumtirdzniecības lejupējā tirgū, pilnībā pārņemot kontroli pār *Itas* grupu”, jo šī prakse var kavēt, ierobežot vai kropļot konkurenci VDT apraides pakalpojumu vairumtirdzniecības lejupējā tirgū – prakse, kas ir aizliegta ar Komerckodeksa L. 420-2. pantu un LESD 102. pantu.

- 21 Ar 2020. gada 16. janvāra Lēmumu Nr. 20-D-01 Konkurences iestāde nolēma, ka paziņotais iebildums pret *TDF* grupas sabiedrībām nav pierādīts un ka attiecīgā procedūra nav jāturpina. Veicot analīzi, kura atšķiras no tās izmeklēšanas dienestu veiktās analīzes, šī iestāde būtībā uzskatīja, ka Regulas Nr. 4064/89 pieņemšana iezīmēja skaidru sadales līniju starp koncentrāciju kontroli un pretkonkurences darbību kontroli un ka Regula Nr. 139/2004, kas tai sekoja, esot piemērojama tikai koncentrācijām, kuras definētas šīs regulas 3. pantā, un padarīja LESD 102. panta piemērošanu koncentrācijai bezpriekšmetisku, ja nepastāv attiecīgā uzņēmuma ļaunprātīga rīcība, kas atdalāma no šī darījuma.
- 22 2020. gada 9. martā *Towercast* pārsūdzēja šo lēmumu iesniedzējtiesā.
- 23 Šīs prasības pamatojumam *Towercast* balstās uz 1973. gada 21. februāra spriedumu *Europemballage* un *Continental Can*/Komisija (6/72, EU:C:1973:22), apgalvojot, ka šajā spriedumā Tiesa ir nospriedusi, ka Komisija uzņēmumu koncentrācijai varēja likumīgi piemērot EEK līguma 86. pantu (kļuvis par EKL 82. pantu, kas savukārt kļuvis par LESD 102. pantu). *Towercast* uzskata, ka šajā spriedumā izklāstītie principi joprojām ir atbilstoši. Regulas Nr. 4064/89 un Nr. 139/2004, ieviešot iepriekšēju koncentrāciju kontroli, LESD 102. panta piemērošanu koncentrācijai, kas nav Kopienas mēroga, neesot padarījušas bezpriekšmetisku. Regula Nr. 139/2004 esot piemērojama tikai koncentrācijām, kas ietilpst tās piemērošanas jomā, proti, Kopienas mēroga koncentrācijām vai koncentrācijām, ko Komisijai ir nosūtījušas valsts konkurences iestādes. Tā atsaucas uz LESD 102. panta tiešo iedarbību un attiecībā uz koncentrācijām, kas atrodas zem robežvērtības, prasa veikt *ex post* saderīguma ar šo pantu pārbaudi.
- 24 Konkurences iestāde atstāj spēkā analīzi, kas izklāstīta tās lēmumā iesniedzējtiesā, it īpaši attiecībā uz judikatūras, kas izriet no 1973. gada 21. februāra sprieduma *Europemballage* un *Continental Can*/Komisija (6/72, EU:C:1973:22), piemērojamību, kura, pēc tās domām, kopš īpašas koncentrācijām piemērojamas kontroles sistēmas izveidošanas, ir zaudējusi nozīmi. Tā uzskata, ka šādi izveidotais mehānisms pēc būtības izslēdz *ex post* pārbaudi, kas ir piemērojama pretkonkurences praksei. Tā norāda, ka Regulas Nr. 139/2004 3. pantā koncentrācijas ir definētas atbilstoši materiāltiesiskam kritērijam, neatsaucoties uz tās 1. pantā minētajām robežvērtībām, tādējādi tā piemērošanas joma nevarot tikt attiecināta vienīgi uz Kopienas mēroga koncentrācijām, kas pārsniedz šīs robežvērtības.
- 25 Iesniedzējtiesa norāda, ka LESD 102. pants ir tiešas iedarbības tiesību norma, kuras piemērošana nav atkarīga no iepriekšējas procesuālās regulas pieņemšanas. Tā arī norāda, ka Regulas Nr. 139/2004 7. apsvērumā ir precizēts, ka “saskaņā ar [...] Tiesas praksi [LESD 101. un 102.] pants, ja tos piemēro, attiecībā uz dažām koncentrācijām nav pietiekošs, lai kontrolētu visas operācijas, kas varētu izrādīties nesavienojamas ar netraucētas konkurences sistēmu, ko paredz Līgums”. Līdz ar to tā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punktā paredzētais izņēmums ir piemērojams arī tādiem koncentrācijas darījumiem, kas nav bijuši pakļauti *ex ante* kontrolei.
- 26 Iesniedzējtiesa norāda, ka, lai gan Tiesa 2017. gada 7. septembra spriedumā lietā *Austria Asphalt* (C-248/16, EU:C:2017:643) ir atzinusi, ka Regula Nr. 139/2004 ir piemērojama tikai koncentrācijām, kā tās definētas šīs regulas 3. pantā, attiecībā uz kurām Regula Nr. 1/2003 principā nav piemērojama, Tiesa nav paskaidrojusi izņēmumus, kas varētu būt pieļaujami attiecībā uz šo principu, un nav lēmusi par to, vai interpretācija, kas veikta 1973. gada 21. februāra spriedumā lietā *Europemballage* un *Continental Can*/Komisija (6/72, EU:C:1973:22), joprojām var tikt piemērota, it īpaši attiecībā uz koncentrācijām, kuras nesasniedz obligātās

kontroles robežvērtības, attiecībā uz kurām nav veikta nekāda analīze obligātās *ex ante* kontroles kontekstā vai nav iesniegts neviens pieteikums par lietas nodošanu Komisijai, piemērojot Regulas Nr. 139/2004 22. pantu.

- 27 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tādējādi saglabājas šaubas, kā interpretēt pēdējās minētās tiesību normas attiecībā uz to, ka “principā” nav iespējams autonomi piemērot no primārām tiesībām izrietošus konkurences noteikumus darījumam, kas, kā tas ir šajā gadījumā, pirmkārt, varētu atbilst Regulas Nr. 139/2004 3. pantā sniegtajai definīcijai un, otrkārt, attiecībā uz kuru nav veikta preventīva Komisijas kontrole, ne pamatojoties uz Savienības tiesībām, ne pamatojoties uz valsts tiesībām, kas piemērojamas koncentrācijām, un, treškārt, tādēļ ka, tā kā šāds darījums nesasniedz *ex ante* kontroles robežvērtības, tas nav pakļauts nekādam Regulas Nr. 139/2004 un Regulas Nr. 1/2003 kumulatīvas piemērošanas riskam vai pretrunu riskam, kas izriet no divkāršas *ex ante* un *ex post* analīzes.
- 28 Šī tiesa turklāt norāda, ka Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkts dažādās dalībvalstīs esot ticis piemērots neviendabīgi.
- 29 Šādos apstākļos *cour d'appel de Paris* (Parīzes Apelācijas tiesa, Francija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 139/2004] 21. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts konkurences iestādei nav atļauts tādu koncentrāciju, kurai nav Kopienas mēroga minētās regulas 1. panta izpratnē, kura nesasniedz valsts tiesību aktos paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un saistībā ar kuru nav notikusi vērtēšana Eiropas Komisijā, piemērojot minētās regulas 22. pantu, izvērtēt kā tādu, kas ir dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kura ir aizliegta ar LESD 102. pantu, attiecībā uz konkurences struktūru valsts mēroga tirgū?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 30 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka tādu uzņēmumu koncentrāciju, kurai nav Kopienas mēroga šīs regulas 1. panta izpratnē, kura nesasniedz valsts tiesībās paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un par kuru nav notikusi vērtēšana Komisijā, piemērojot minētās regulas 22. pantu, valsts konkurences iestāde analizē kā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir aizliegta ar LESD 102. pantu, ņemot vērā konkurences struktūru valsts mēroga tirgū.
- 31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas interpretācijas nolūkā ir jāņem vērā ne tikai tās saturs, bet arī konteksts, kādā tā iekļaujas, kā arī mērķi, kādi ir tiesību aktam, kurā tā ietilpst. Viens no Savienības tiesību normas interpretācijā vērā ņemamajiem apstākļiem var būt arī tās rašanās vēsture (spriedums, 2020. gada 25. jūnijs, A u.c. (Vējturbīnas Ālterā un Nēvelē), C-24/19, EU:C:2020:503, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Vispirms – attiecībā uz Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkta formulējumu no tā izriet, ka “koncentrācijām, kas definētas 3. pantā, piemēro” tikai šo regulu un tām principā nav piemērojama Regula Nr. 1/2003.
- 33 Tātad Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkta mērķis ir reglamentēt šīs regulas piemērošanas jomu attiecībā uz koncentrāciju pārbaudi salīdzinājumā ar citu Savienības konkurences tiesību jomas atvasināto tiesību aktu piemērošanas jomu.

- 34 Savukārt šīs tiesību normas formulējuma pārbaude nesniedz atbildi uz jautājumu, vai primāro tiesību normas, it īpaši LESD 102. pants, joprojām ir piemērojamas uzņēmumu koncentrācijai Regulas Nr. 139/2004 3. panta izpratnē, it īpaši tādā gadījumā kā pamatlietā aplūkots, kad attiecīgā koncentrācija, pirmkārt, nav sasniegusi nedz Savienības tiesībās paredzētās kontroles robežvērtības, nedz arī valsts tiesību aktos noteiktās kontroles robežvērtības un, otrkārt, nav nodota Komisijai saskaņā ar šīs regulas 22. pantu, kā dēļ nav veikta *ex ante* kontrole saskaņā ar koncentrāciju tiesību aktiem.
- 35 Turpinājumā – turklāt, runājot par minētās regulas 21. panta 1. punkta izstrādāšanas vēsturi, šī tiesību norma, kurā *mutatis mutandis* ir pārņemts agrāk piemērojamās Regulas Nr. 4064/89 22. panta saturs, atspoguļo Savienības likumdevēja gribu, kas ir atgādināta pēdējās minētās regulas 7. apsvērumā, precīzāk – citas regulas, ar kurām tiek īstenotas konkurences tiesības, principā vairs nav piemērojamas visām koncentrācijām, proti, gan koncentrācijām, kas rada dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, gan arī uz koncentrācijām, kas ieinteresētajiem uzņēmumiem dod iespēju novērst efektīvu konkurenci iekšējā tirgū.
- 36 Visbeidzot – runājot par Regulas Nr. 139/2004 mērķiem un vispārējo sistēmu, ir jānorāda, kā noteikts tās 5. apsvērumā, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt, lai uzņēmumu reorganizācija, it īpaši koncentrācijas veidā, neradītu ilgstošu kaitējumu konkurencei. Līdz ar to Savienības tiesību aktos jāiekļauj noteikumi, kas reglamentē šo koncentrāciju, kas var nozīmīgi vājināt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā. Savienības likumdevējs šajā ziņā ir vēlējies precizēt, ka Regula Nr. 139/2004 ir vienīgais procesuālais instruments, kas piemērojams koncentrāciju iepriekšējai un centralizētai pārbaudei un kam, kā noteikts tās 6. apsvērumā, ir jārada iespēja īstenot visu koncentrāciju efektīvu kontroli atkarībā no to sekām konkurences struktūrā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 7. septembris, *Austria Asphalt*, C-248/16, EU:C:2017:643, 21. punkts, un 2018. gada 31. maijs, *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 41. punkts).
- 37 Lai gan saskaņā ar “vienas institūcijas” sistēmu, kas ieviesta ar šo regulu, tā ir īpašs procesuāls instruments, kuru paredzēts piemērot tikai uzņēmumu koncentrācijai, kas ietver būtiskas strukturālas izmaiņas, kuru ietekme uz tirgu, kā izriet no minētās regulas 8. apsvēruma, pārsniedz dalībvalsts valsts robežas, tomēr no tā nevar secināt, ka šim likumdevējam būtu bijis nodoms padarīt bezpriekšmetisku kontroli, kas veikta valsts līmenī attiecībā uz koncentrāciju, ņemot vērā LESD 102. pantu.
- 38 Tādējādi Regulas Nr. 139/2004 7. apsvērumā ir precizēts, ka “[LESD 101.] un [102.] pants, ja tos piemēro, [...] nav pietiekošs, lai kontrolētu visas operācijas, kas varētu izrādīties nesavienojamas ar netraucētas konkurences sistēmu, ko paredz Līgums”.
- 39 No pēdējās minētās norādes izriet, ka, nekādā ziņā neliedzot dalībvalstu kompetentajām iestādēm iespēju piemērot Līguma noteikumus konkurences jomā attiecībā uz koncentrācijām, kas definētas Regulas Nr. 139/2004 3. pantā, pēdējā minētā regula ietilpst tiesību aktu kopumā, kuru mērķis ir LESD 101. un 102. panta īstenošana, kā arī tādās uzraudzības sistēmas izveide, kas Savienības iekšējā tirgū nodrošinātu neizkropļotu konkurenci (spriedumi, 2017. gada 7. septembris, *Austria Asphalt*, C-248/16, EU:C:2017:643, 31. punkts, un 2018. gada 31. maijs, *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 55. punkts).
- 40 Tāpat jāatgādina, ka, lai novērstu trūkumus aizsardzības pret konkurences izkropļojumiem, kas var rasties uzņēmumu restrukturizācijas rezultātā, šī regula tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 83. pantu (kļuvis par LESD 103. pantu), kas attiecas uz regulām vai direktīvām, kuras var tikt pieņemtas, lai īstenotu LESD 101. un 102. pantā minētos principus, un EKL 308. pantu (kļuvis

par LESD 352. pantu), saskaņā ar ko Savienība var sev piešķirt papildu pilnvaras rīkoties, kuras vajadzīgas tās mērķu sasniegšanai. Lai gan Savienības tiesībās paredzētās aizsardzības pret konkurences izkropļojumiem, ko, iespējams, rada koncentrācijas, darbība un sistēma tiesiskās drošības iemeslu dēļ atbilst Regulas Nr. 139/2004 3. pantā definētajai koncentrācijas iepriekšējas kontroles mehānisma prioritārai piemērošanai, tas neizslēdz iespēju konkurences iestādei noteiktos apstākļos aplūkot koncentrāciju saskaņā ar LESD 102. pantu.

- 41 Tādējādi no Regulas Nr. 139/2004 sistēmas izriet, ka, lai gan ar to tiek ieviesta Kopienas mēroga koncentrāciju *ex ante* kontrole, tā tomēr neizslēdz tādu koncentrāciju *ex post* kontroli, kas nesasniedz šo robežvērtību. Lai gan ir taisnība, ka regulas 3. pantā ir sniegta uzņēmuma koncentrācijas materiālā definīcija bez atsauces uz tajā minētajām robežvērtībām, minētā regula ir jālasa, ņemot vērā tās kontekstu, it īpaši tās 1. pantu un 7. un 9. apsvērumu. No tā izriet, pirmkārt, ka tā pati regula attiecas tikai uz Kopienas mēroga koncentrācijām un, otrkārt, ka ir pieļaujams, ka dažām koncentrācijām vienlaikus var nepiemērot *ex ante* kontroli un pakļaut tās *ex post* kontrolei.
- 42 Interpretācija, ko šajā gadījumā aizstāv Konkurences iestāde, *Tivana* un *TDE*, kā arī Francijas un Nīderlandes valdības, galu galā izslēdz primāro tiesību normas tiešo piemērojamību, jo ir pieņemts atvasināto tiesību akts, kas attiecas uz noteiktu uzņēmumu rīcību tirgū.
- 43 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 102. pantu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir dominējošs stāvoklis iekšējā tirgū vai būtiskā tā daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta kā nesaderīga ar iekšējo tirgu, ciktāl tā var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- 44 Ir skaidrs, ka šis pants ir tiešas iedarbības tiesību norma, kuras piemērošana nav atkarīga no iepriekšējas procesuālās regulas pieņemšanas. Minētais pants tiesību subjektiem rada tiesības, kuras ir jāaizsargā dalībvalstu tiesām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 14. marts, *Skanska Industrial Solutions* u.c., C-724/17, EU:C:2019:204, 24. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 45 Šajā kontekstā ir arī svarīgi precizēt, ka uz dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu nekādā veidā nav attiecināms izņēmums; šāda ļaunprātīga izmantošana līgumā ir vienkārši aizliegta. Katrā konkrētā gadījumā kompetentajām valsts iestādēm vai Komisijai, īstenojot savas pilnvaras, ir jārikojas atbilstoši šim aizliegumam (spriedums, 1989. gada 11. aprīlis, *Saeed Flugreisen* un *Silver Line Reisebüro*, 66/86, EU:C:1989:140, 32. punkts).
- 46 Attiecībā uz LESD 102. pantā minēto darbību sarakstu Tiesa ir nospriedusi, ka tas nav izsmelošs, jo šajā tiesību normā ietvertais ļaunprātīgas rīcības veidu uzskaitījums neaptver visus Savienības tiesībās aizliegtos dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas veidus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1973. gada 21. februāris, *Europemballage* un *Continental Can*/Komisija, 6/72, EU:C:1973:22, 26. punkts, un 2011. gada 17. februāris, *TeliaSonera Sverige*, C-52/09, EU:C:2011:83, 26. punkts).
- 47 Kā uzsvērusi Komisija, Regulas Nr. 1/2003 un it īpaši tās 5. panta – kas attiecas uz dalībvalstu konkurences iestāžu kompetenci piemērot LESD 101. un 102. pantu Regulas Nr. 139/2004 3. pantā definētajām koncentrācijām – nepiemērojamība nevar būt pamats aizliegumam valstu konkurences iestādēm koncentrācijām piemērot LESD 102. pantu.
- 48 Proti, neatkarīgi no Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punktā izklāstītā principa, ka koncentrācijām piemēro vienīgi šo regulu, attiecībā uz Kopienas mēroga koncentrācijām ir jāpiemēro dalībvalstu procesuālās tiesības.

- 49 Protams, EEK līguma 86. panta (kļuvis par EKL 82. pantu, kas savukārt kļuvis par LESD 102. pantu) piemērošana 1973. gada 21. februāra spriedumā *Europemballage* un *Continental Can* /Komisija (6/72, EU:C:1973:22) specifiskā koncentrāciju kontekstā tika izmantota un uztverta kā labojums tam, ka EEK līgumā nav neviena skaidra noteikuma par šo darbību kontroli. Tomēr, stājoties spēkā autonomiem noteikumiem par koncentrāciju kontroli, kādi tagad ir paredzēti Regulā Nr. 139/2004, tādu procesuālo noteikumu par EKL 81. un 82. panta (tagad LESD 101. un 102. pants) īstenošanu izmantošana, kas sākotnēji ir noteikti Regulā Nr. 17 un pēc tam Regulā Nr. 1/2003, ir zaudējusi priekšmetu.
- 50 Tādējādi Regula Nr. 139/2004 nevar liegt to, ka valsts konkurences iestādes un valsts tiesas saskaņā ar LESD 102. panta tiešo iedarbību, izmantojot savus procesuālos noteikumus, pārbauda tādu koncentrāciju, kam nav Kopienas mēroga un kas ir aplūkota pamatlīetā.
- 51 Proti, LESD 102. pantā paredzētais aizliegums ir pietiekami skaidrs, precīzs un beznosacījumu, tādējādi nav jāparedz atvasināto tiesību norma, kas valsts iestādēm un tiesām skaidri paredz vai atļauj tās piemērošanu.
- 52 No tā izriet, ka koncentrācijai, kas nenasniedz attiecīgi Regulā Nr. 139/2004 un piemērojamajās valsts tiesībās paredzētās iepriekšējas kontroles robežvērtības, var tikt piemērots LESD 102. pants, ja ir izpildīti šajā pantā paredzētie nosacījumi dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas konstatēšanai. It īpaši iestādei, kas izskata lietu, ir jāpārbauda, vai attiecīgajā tirgū dominējošā stāvoklī esošs pircējs, kurš ir ieguvis kontroli pār citu uzņēmumu šajā tirgū, ar šo rīcību ir būtiski kavējis konkurenci minētajā tirgū. Šajā ziņā ar konstatējumu par uzņēmuma stāvokļa nostiprināšanos vien nepietiek, lai pamatotu ļaunprātīgas izmantošanas kvalifikāciju, jo ir jāpierāda, ka šādi panāktā dominējošā stāvokļa pakāpe būtiski kavē konkurenci, t.i., ļauj turpināt pastāvēt tikai tiem uzņēmumiem, kas savā rīcībā ir atkarīgi no dominējošā uzņēmuma (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1973. gada 21. februāris, *Europemballage* un *Continental Can* /Komisija, 6/72, EU:C:1973:22, 26. punkts, kā arī 2000. gada 16. marts, *Compagnie maritime belge transports* u.c./Komisija, C-395/96 P un C-396/96 P, EU:C:2000:132, 113. punkts).
- 53 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka tādu uzņēmumu koncentrāciju, kurai nav Kopienas mēroga šīs regulas 1. panta izpratnē, kura nenasniedz valsts tiesībās paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un par kuru nav notikusi vērsšanās Komisijā, piemērojot minētās regulas 22. pantu, dalībvalsts konkurences iestāde analizē kā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir aizliegta ar LESD 102. pantu, ņemot vērā konkurences struktūru valsts mēroga tirgū.

Par šī sprieduma iedarbības ierobežošanu laikā

- 54 *TDF* un *Tivana* rakstveida un mutvārdu apsvērumos lūdza Tiesu ierobežot šī sprieduma iedarbību laikā, ja Tiesa nospriestu, ka darījums, kurš nepārsniedz koncentrāciju kontroles robežvērtības un par kuru nav notikusi vērsšanās Komisijā, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 22. pantu, var tikt analizēts, ņemot vērā LESD 102. pantu.
- 55 Sava lūguma pamatojumam *TDF* un *Tivana* būtībā apgalvo, ka šāds spriedums radītu būtiskas sekas tiesiskās drošības ziņā ne tikai attiecībā uz *TDF* un *Tivana*, bet arī uz visiem uzņēmumiem, kas labticīgi veikuši koncentrācijas, kuras nenasniedz robežvērtības un kuras turpmāk varētu apstrīdēt valsts iestādēs vai tiesās, pamatojoties uz LESD 102. pantu.

- 56 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas interpretācija, ko Tiesa sniedz, īstenojot ar LESD 267. pantu tai uzticēto kompetenci, izskaidro un precizē šīs normas nozīmi un apjomu, kā tā ir jāsaprot vai kā tā būtu bijusi jāsaprot un jāpiemēro no tās spēkā stāšanās brīža. No tā izriet, ka šādi interpretētu normu tiesa var piemērot un tiesai tā ir jāpiemēro tiesiskajām attiecībām, kas ir radušās un ir nodibinātas pirms sprieduma par lūgumu sniegt interpretāciju taisīšanas, ja turklāt ir izpildīti nosacījumi, kuri ļauj kompetentajās tiesās sākt tiesvedību attiecībā uz minētās tiesību normas piemērošanu (spriedums, 2020. gada 24. novembris, *Openbaar Ministerie* (Dokumentu viltošana), C-510/19, EU:C:2020:953, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Tiesa tikai izņēmuma kārtā, piemērojot Savienības tiesību sistēmai raksturīgo vispārējo tiesiskās drošības principu, var ierobežot iespēju visām ieinteresētajām personām atsaukties uz tās interpretēto normu, lai apstrīdētu labticīgi nodibinātas tiesiskās attiecības. Lai varētu pieņemt lēmumu par šādu ierobežojumu, ir jābūt izpildītiem diviem būtiskiem kritērijiem, proti, ieinteresēto personu labticības esamībai un būtisku traucējumu rašanās riskam (spriedums, 2020. gada 24. novembris, *Openbaar Ministerie* (Dokumentu viltošana), C-510/19, EU:C:2020:953, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Šajā gadījumā, pirmkārt, attiecībā uz kritēriju par ieinteresēto personu labticību ir jākonstatē, ka Tiesas sniegtā Savienības tiesību interpretācija šajā spriedumā atbilst Tiesas un Vispārējās tiesas iedibinātajai judikatūras par LESD 102. panta tiešo iedarbību un ar to saistītajām sekām turpinājumam. *TDF* un *Tivana* nevar lietderīgi apgalvot, ka tās varēja sagaidīt, ka pamatlietā aplūkotā koncentrācija netiks izvērtēta no LESD 102. panta skatpunkta, jo pastāv objektīva un būtiska neskaidrība par šā LESD panta juridisko piemērojamību.
- 59 Otrkārt, ir jānorāda, ka ne lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, ne Tiesai iesniegtajos apsvērumos nav elementu, kas pierādītu, ka Tiesas sniegtā interpretācija šajā spriedumā ietvertu būtisku traucējumu risku, jo nav precīzas norādes par to tiesisko attiecību skaitu, kuras šī interpretācija varētu ietekmēt.
- 60 Turklāt šajā spriedumā Tiesas sniegtā Savienības tiesību interpretācija attiecas uz valsts konkurences iestādes iespēju no LESD 102. panta skatpunkta pārbaudīt koncentrāciju, kurai nav Kopienas mēroga Regulas Nr. 139/2004 1. panta izpratnē, kura nesasniedz valsts tiesībās paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un attiecībā uz kuru nav notikusi vērsšanās Komisijā, piemērojot šīs regulas 22. pantu. Šāda interpretācija noteikti nenozīmē, ka šāds darījums var tikt apšaubīts, tādējādi pārkāpjot īpašumtiesības un radot ievērojamas finansiālas sekas.
- 61 Līdz ar to nevar uzskatīt par pierādītu arī to, ka pastāv būtisku traucējumu risks, kas varētu pamatot šī sprieduma iedarbības ierobežošanu laikā.
- 62 Šādos apstākļos šī sprieduma iedarbība laikā nav jāierobežo.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 63 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju 21. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas pieļauj, ka tādu uzņēmumu koncentrāciju, kurai nav Kopienas mēroga šīs regulas 1. panta izpratnē, kura nesasniedz valsts tiesībās paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un par kuru nav notikusi vērsšanās Komisijā, piemērojot minētās regulas 22. pantu, dalībvalsts konkurences iestāde analizē kā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir aizliegta ar LESD 102. pantu, ņemot vērā konkurences struktūru valsts mēroga tirgū.

[Paraksti]